стор. 2

Довгобуд, який став новобудом

стор. 4

Храм, у якому вінчалася Серебрякова

12 жовтня 2017 р. о 10[00] відбудеться позачергова XIX сесія Харківської районної ради VII скликання.

www.tribune.com.ua

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ

11 жовтня 2017 р. Середа

№74 (9343)

Заснована 18 липня 1937 року

ПЕРЕДПЛАЧУЙ. ЧИТАЙ. ВОЛОДІЙ

РАБОТАТЬ НА ЗЕМЛЕ — БЛАГО, ДАННОЕ ЧЕЛОВЕКУ!

«Быть настоящим хозяином на земле», — этой формуле давно уже соответствует Дмитрий Третяк — настоящий профессионал своего дела, которого очень хорошо знают в Харьковском районе. Сейчас он возглавляет фермерское хозяйство «Тимур — 2003», расположенное на землях, входящих в состав Мерефянской объединенной территориальной громады.

Два года назад Дмитрий Третяк (*на фото слева*) вместе с женой воспользовался правом на получение земли для ведения фермерского хозяйства. Для увеличения площади пахотных земель ФХ «Тимур — 2003» заключило договора с владельцами паев. И сегодня эти земельные наделы обрабатываются с учетом территориальной расположенности и рекомендаций специалистов.

Кроме традиционных зерновых культур, на территории фермерского хозяйства заложен ореховый сад, готовится почва для выращивания в открытом грунте малины, чеснока, огурцов и других овощей.

Словом, создаются условия для развития сельского хозяйства на землях Мерефянской объединенной территориальной громады, которая уже стала одной из успешных в Харьковской области.

Эксклюзивный рассказ Дмитрия Третяка о заботах, проблемах и первых успехах как своего фермерского хозяйства, так и новой объединенной громады читайте на второй странице газеты.

З усіх усюд

УКРАЇНА. За даними останнього дослідження центру ім. Разумкова, майже 50 відсотків українців прагнуть виїхати працювати за кордон, проте більшість із них готові повернутися назад в Україну.

ГРЕЦІЯ. Засоби масової інформації Греції сильно постраждали від фінансової кризи в країні, що призвело до різкого падіння прибутків від реклами і передплати.

США. Американська адміністрація прийняла рішення вимагати від влади Гавани скоротити на 15 осіб персонал кубинського посольства у Вашингтоні — це рішення ухвалено через можливість ймовірної атаки на американських держслужбовців США.

ЯПОНІЯ. Представники Міністерства державних земель, інфраструктури, транспорту і туризму Японії провели обшук на двох заводах концерну в японських префектурах Кіото і Тотігі «Ніссан» у зв'язку з підозрою цього підприємства у продажі неякісної продукції.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ. У Британії розпочався набір 500 добровольців серед пацієнтів державної системи охорони здоров'я для проведення клінічних випробувань нової універсальної вакцини проти сезонного грипу.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ. Капітана британського підводного човна відсторонили від командування через підозру у статевих зв'язках із жінкою, яка була його підлеглою.

ФРАНЦІЯ. Минулого тижня в одному з престижних районів Парижа поліція знайшла декілька саморобних вибухових пристроїв — вже затримали 5 підозрілих осіб, які вірогідно підклали ці вибухівки.

БОЛГАРІЯ. Вчені з університету міста Пловдив довели, що червоні ягоди, часник та імбир добре розганяють кров у судинах, що не дозволяє утворюватися на їхніх стінках закупоренням.

СЛОВАКІЯ. Згідно з даними міністерства зовнішніх економічних відносин країни, з початку жовтня Україна різко скоротила імпорт природного газу з боку Словаччини (усього на 43 відсотки), — це пов'язано з достатніми обсягами блакитного палива, які Україна закачала до своїх підземних сховищ.

Слобожанщина

Дороги, які відремонтують

Представники дорожніх служб повідомили, що до кінця 2017 року мають завершити капітальний ремонт кількох дорожніх об'єктів на Харківщині. Передусім, оновлять ділянку довжиною 2 кілометри на автотрасі Охтирка-Харків на в'їзді до обласного центру. Також проведуть ремонтні роботи на мосту поблизу селища Пісочин. Закінчать і капітальне відновлення ділянки на дорозі Приколотне-Великий Бурлук. Автотрасу Київ-Харків-Довжанський почали ремонтувати в обох напрямках — до Харкова і в бік кордону з Донецькою областю.

Аж два Покровські ярмарки

У столиці Слобожанщини, з благословіння митрополита Харківського і Богодухівського Онуфрія, одночасно працюють аж два Покровські ярмарки, які триватимуть до 15 жовтня. Перший Покровський ярмарок розгорнуто в зеленій зоні майдану Свободи. А на території Покровського скверу по вулиці Університетській, 8, вирує традиційний церковний ярмарок на Покрова. На обох ярмарках представлено чимало товарів повсякденного попиту та продуктів харчування. Є також великий вибір церковної літератури, ікон, кремів, бальзамів, меду та вихідних продуктів з нього. Тут можна придбати свічки, ладан, предмети релігійного культу і, звичайно, ж смачний кагор із монастирських погребів.

Гарна новина

Довгобуд став новобудом!

Про чудове селище Безлюдівка можна розповідати без кінця. Селище змінюється на очах, гарнішає, стає затишнішим і впорядкованішим. Особливо це помітно за останні два роки, коли позитивні зміни стали очевидними. Місцева влада на чолі з Миколою Кузьміновим робить все для того, щоб жителі могли пишатися Безлюдівкою, позитивними змінами, що відбуваються тут. А своєрідним символом позитивних змін є поліпшення умов проживання земляків.

Минулого четверга сотні жителів Безлюдівки та гостей стали свідками непересічної події в історії приміського селища, усієї багатотисячної громади — повного завершення будівництва і відкриття громадсько-адміністративного, сервісного і культурного центру, розташованого у самісінькому центрі селища.

Цей довгобуд у народі називали просто — нова селищна рада. Та з легкої руки Миколи Кузьмінова цій споруді у кінцевому результаті надали багатофункціонального значення. На щастя, ця величезна споруда не стала традиційним будинком для місцевих функціонерів. Вона покликана слугувати усім членам громади. Адже тут буде розташовано безліч сервісних служб і центрів соціально-культурного обслуговування населення. Вже зрозуміло, що ця чудова споруда стане не лише окрасою Безлюдівки, а й її своєрідною візитівкою.

Отже, 5 жовтня, при великому скупченні місцевих жителів і гостей, серед яких були: заступник голови Харківської районної ради В. Рожанський, начальник відділу охорони здоров'я ХРДА Юрій Шматько, очільники кількох найближчих місцевих громад району, відбулося урочисте відкриття адміністративно-ділового і культурного центру селища Безлюдівка. Всі охочі мали змогу ознайомитися з внутрішнім оздобленням новобуду, з оформленням його кабінетів, залів, приміщень.

На 1-му поверсі — кабінети реєстрації, землевпорядника, кімната видачі довідок про склад сім'ї, субсидії тощо, а також БТІ, яке облуговуватиме жителів Комунара, Лизогубівки, Васищевого, Хорошевого і Безлюдівки. Їм вже не потрібно буде їхати до Пісочина.

Розташовується на 1-му поверсі і зал урочистих церемоній, розрахований не лише на жителів Безлюдівки, а й інших населених пунктів і навіть міста Харкова.

На 2-му поверсі будуть кабінети селищного голови, заступника, секретаря виконкому і секретаря селищної ради, архівний відділ, бухгалтерія і великий зал засідань.

Вже наступного року у цокольному приміщенні планується відкриття різних секцій і гуртків — танцювального, шахматного, а також облаштування тренажерного залу, музичної студії, приміщень для гурткової роботи.

Інформація «Трибунки»

На фото: *Новий адміністративно-діловий і культурний центр стане візитівкою старовинної Безлюдівки.*

Поліція інформує!

До уваги громадян!

На виконання концепції Національної поліції України щодо функціональної розбудови системи оперативного реагування поліції, з 21.08.2017 року усі виклики з мобільних терміналів з території Харківської області надходять до служби «102» УОАЗОР ГУНП в області.

Екстрений номер «102» використовується у випадках учинення правопорушень або подій, що загрожують життю чи безпеці громадян, а також для отримання негайної допомоги поліції.

Безпідставне використання екстреної спецлінії «102» позбавляє можливості надання допомоги поліції особам, які реально її потребують.

За відомо неправдиві виклики спеціальних служб і повідомлень законодавством України передбачено адміністративну (ст. ст. 183, 184 КУпАП) та кримінальну (ст. 259 КК України) відповідальність.

Наши земляки

Дмитрий Третяк: «ЭТО БЛАГО — РАБОТАТЬ НА ЗЕМЛЕ...»

В настоящее время заниматься фермерством, да и вообще сельским хозяйством, весьма непросто. Это обусловлено многими факторами, в том числе и количеством штатных работников. Например, в нашем хозяйстве работает всего несколько человек: я, отец, моя жена и три тракториста по трудовому договору.

Существует много опасений и «подводных камней» в свете будущей земельной реформы. Простой фермер и сейчас постоянно сталкивается с трудностями в обработке и содержании пахоты, а при открытом рынке земли появится еще масса вопросов. Один из них: будут ли банки кредитовать нас, мелких фермеров, в случае покупки земли у владельцев паев? Общаясь с местными жителями, прихожу к выводу, что многие из них настроены именно на продажу земли. Значит, крупные фирмы смогут легко этим воспользоваться и быстро скупят землю. А где тогда работать мелкому сельскому бизнесу?

Одним из вариантов выхода из такой ситуации рассматриваю переход к овощным культурам, которые и на 20 гектарах имеют рентабельность, вместо масштабного выращивания пшеницы, подсолнуха, кукурузы, ячменя, гречки. Также можно развивать садоводство. Положительный пример работы фермеров на малых площадях можно увидеть в соседней Польше.

Кроме социальных и законодательных проблем, на обработку, урожайность, а следовательно, и прибыль, на сельское хозяйство влияют погодные условия. За прошедший сезон в Харьковской области в течение всего вегетационного периода выпало до 50 мл осадков при норме в 300 мл. Это существенно повлияло на урожай, который ниже среднего по району даже по сравнению с предыдущим годом.

По предварительным расчетам, после закрытия кредита и оплаты аренды паев, средств на развитие хозяйства практически не останется. То есть, снова будем просить помощь у банков, чтобы на следующий год закупить хотя бы необходимое количество удобрений.

На работу фермеров также влияет война на Донбассе, где расположены крупные предприятия, ориентированные на сельское хозяйство, поэтому с каждым годом все больше и больше ощущается дефицит азотных удобрений. Часть фермеров не могут получить оплаченные еще весной удобрения. Их просто нет в наличии... Но мы не опускаем руки, работаем и пытаемся выживать в самых сложных ситуациях.

Серьезные позитивные изменения в жизни жителей произошли после создания Мерефянской объединенной громады. Они коснулись как социальных вопросов, так и финансовых поступлений в местный бюджет. К примеру, теперь подоходный налог и налог на землю остаются в громаде, и люди четко понимают, как эти деньги распределяются, на что тратятся.

ФХ «Тимур — 2003» активно сотрудничает с громадой, общается с мэром и депутатами. В качестве яркого примера сотрудничества приведу незначительный, на первый взгляд, но важный для жителей сел Верхняя и Нижняя Озеряны факт. Многие живущие здесь люди добираются в Мерефу на велосипедах. Для этой цели проложена специальная дорожка, которая проходит через наши поля. Она сделана из бетона, поэтому требует регулярного обслуживания. И наше хозяйство поддерживает ее в хорошем состоянии.

Мэр громады Вениамин Ситов постоянно уделяет внимание улучшению инфраструктуры сел, ремонту дорожных покрытий. При поддержке администрации громады в селах оборудованы детские площадки, на автобусных остановках установлены новые павильоны. Это вроде бы мелочь, но в ненастную погоду пассажиры спокойно могут ожидать маршрутный автобус.

Наши работники вместе с жителями поддерживают в должном состоянии памятники на территории сел: косят траву, убирают, участвуют в текущем ремонте...

Пока это первые шаги объединенной громады. Уверен, что за ними последуют другие, более весомые и значимые. Нужно постоянно развиваться, перенимать хороший опыт у других объединенных громад, выезжать за границу, чтобы видеть, как развиваются европейские поселки.

В целом, мы сегодня с оптимизмом смотрим в будущее. Радует и вдохновляет то, что не все настроены в будущем продавать землю. Потому что земля — не товар, а наше наследие. Она будет вечна, и от нынешних владельцев когда-то перейдет к детям и внукам. А работать на земле — это благо, данное человеку свыше!

До уваги

ОГОЛОШЕННЯ ЩОДО ПРОВЕДЕННЯ БІЗНЕС-СЕСІЇ У РАМКАХ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМИ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ З ЕКСПОРТНО-ІМПОРТНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ І МЕНЕДЖЕРІВ FIT FOR PARTNERSHIP WITH GERMANY

У межах двостороннього співробітництва між урядом України та урядом Федеративної Республіки Німеччина Міністерство економічного розвитку і торгівлі України та німецьке Товариство з міжнародного співробітництва GIZ GmbH за дорученням Федерального міністерства економіки і енергетики реалізують Програму для підприємств з експортно-імпортним потенціалом і менеджерів Fit For Partnership with Germany (далі — Програма).

Ця Програма дає можливість отримати нові навички у сферах ведення бізнесу з німецькими та іншими іноземними партнерами, ведення переговорів з представниками інших країн, також, є елементом зовнішньоекономічної політики Німеччини і шляхом бізнес-сесій в Німеччині, вона сприяє:

— виходу українських підприємств на міжнародні ринки;

— підвищенню конкурентоспроможності українських підприємств;

— підвищенню кваліфікації українських менеджерів у сфері зовнішньоекономічної діяльності.

Учасники Програми отримують можливість:

— ознайомитися з Німеччиною як економічним партнером;

— встановити контакти з німецькими компаніями і знайти надійних партнерів;

— набути інформацію про можливості збуту своєї продукції в Німеччині;

— безпосередньо ознайомитися з обладнанням, матеріалами і технологіями німецьких компаній і придбати необхідне;

— набути інформацію, знання, навички та міжкультурні управлінські компетенції, що допомагають налагодити співпрацю з німецькими компаніями;

— набути практичного досвіду ведення переговорів з потенційними німецькими партнерами;

— стати фахівцем в міжнародному бізнесі, особливо з Німеччиною;

— кар'єрного зростання/розширення особистого кругозору/росту особистості;

— стати частиною міжнародної бізнес-спільноти з ексклюзивним виходом на випускників з 19 країн-партнерів Програми різних сфер діяльності (більше 12000).

У 2018 році українським менеджерам/підприємцям і підприємствам пропонуються бізнес-сесії за такими напрямками:

1. Економічна кооперація безгалузевої специфіки (група «Загальна кооперація»).

2. Економічна кооперація з галузевою специфікою*:

2.1. Економічна кооперація у сфері енергоефективності.

2.2. Економічна кооперація у секторі охорони здоров'я/індустрія охорони здоров'я.

2.3. Економічна кооперація в аграрному секторі.

2.4. Економічна кооперація у сфері переробки сміття/екологічна утилізація сміття.

Більш детальну інформацію щодо умов реалізації Програми можна знайти на сайті за посиланнями:

1. www.ukraine.managerprogramm.de.
2. www.managerprogramm.de
3. www.giz.de

* *У випадку, якщо напрямок не зможе бути запропонований, GIZ залишає за собою право включити прийнятих кандидатів у формат «Економічна кооперація без галузевої специфіки».*

Будеш, батьку, панувати — поки живуть люди!

ВІД ПЕКЛА ДО РАЮ

Любителі української літератури, історії та етнографії, які вчасно помітили афішу у вестибюлі або з бібліотечного сайту про літературну зустріч, присвячену 175-річному ювілею «Енеїди», — вперше в повному обсязі вона вийшла у Харкові у 1842 році, — прийшли 28 вересня в наукову бібліотеку ім. В. Короленка. Вони мали чудову нагоду ближче познайомитися з цим бароковим твором, з якого почалась нова українська література. Серед них були краєзнавці, художник, просто читачі, як молодь, так і ветерани.

Гостей тепло зустріла завідуюча Соціокультурним центром Олександра Крутас. Вона відкрила виставку «Примірники першого повного видання у фондах ХДНБ ім. В. Короленка», де був представлений екземпляр розкішного видання в тканинній палітурці та інші книги, зокрема, з відділу рідкісних книг, які стали раритетами... В основу «Енеїди» лягла подія — розгін Запорізької Січі Катериною II у 1775 році, а канвою твору є мандрівка козаків від пекла до раю на кшталт Вергілієвої.

У ньому соковитою виразною мовою детально яскраво представлені український побут, звичаї і традиції народу, зокрема, українського козацтва. Це епічна бурлескно-травестійна поема, написана «Енеїда» 4-стопним ямбом 10-рядковою строфою.

Олександра Іванівна дає слово почесним гостям: заступнику директора Харківського літературного музею Тетяні Трофименко та Владиці, архієпископу Харківсько-Полтавської єпархії УАПЦ, професору ХНУ ім. В. Н. Каразіна та Києво-Могилянської академії, історику української літератури Ігорю Ісіченку. Вони провели екскурс в історію написання твору, аналіз його історичних обставин, а також літературну критику його сучасників.

За Владикою, бурлескні інтерпретації Енеїди, які висміювали мораль того часу, були й раніш в Італії XVII ст. — пародія Лаллі, Франції — «Вергілій навиворіт» Скаррона, у XVIII ст.: в Германії — «Пригоди благочестивого Енею» Блюмацера, у Росії XVIII ст. — «Енеїда, вивернута навиворіт» Осіпова і Котельницького, «Вергілієві Пастухи... в малороссийский кобеняк переодетых» Опанаса Лобисевича. Образ Енею, який через свої пригоди дістався рятувальних берегів, був відтворений художниками, поетами, композиторами. Відмітивши, що Котляревський не перший її інтерпретатор, Владика акцентував, що поет мав добре почуття гумору, добру освіту, писав не для заробітку, а для себе.

Наука і техніка, медицина та соціальний побут з часів Івана Котляревського просунулися у своєму розвою далеко, чого не скажеш про людську ментальність... Владика підкреслив актуальність твору в сьогодення. І з цим важко не погодитися, перечитавши рядки «Енеїди». Візьмемо, наприклад, корупцію між держчиновниками, яка продовжує процвітати, рейдерство та безкарність. Армія — імунна система нашої держави.

Володарі інтелектуальної власності і в наш час страждають від чорного піратства, який пережив колись і сам Іван Петрович, коли Папура видав перші три частини «Енеїди» без узгодження з автором. Хоча видавник і передав гонорар у благодійний фонд, його ім'я він обіграв як «мацапура». Не пожалів він і своїх братів «по перу», котрим теж загрожував пеклом. Сучасним графоманам, які ще й брешуть, варто відчути ці рядки:

Великії терпіли муки,
Їм зв'язані були і руки,
Мов у татар терпіли плін...

Від Котляревського, який згадав, за православ'ям, 7 смертних гріхів, дісталося і пересічним жадібним грішникам усіх сортів. (У Благовєщенському соборі зліва висить їх перелік). Ясна річ, чому такі вади людського характеру, прикладом, як обжерливість, сріблолюбіє, жадібність, перелюб доводять до інфарктів-інсультів, цукрового діабету (що фактично уповільнена смерть, бо людина розкладається зсередини). А якщо дехто і залишиться живим, то може стати інвалідом, а це вже пекло при житті, коли живий завидує мертвому.

Схожі сюжети прочани бачать на мурах гірського Рильського чоловічого монастирю в Болгарії, заснованого ще у X ст., тобто вони вирували у всесвітньому просторі і примушували мирян замислюватись над наслідками своїх гріхів.

Сміється він і над ворожкою, яку теж карає пеклом за те, що варила магічне зілля. Вона вкинула у горщик й гніздечко ремеза. Гулькнуло воно не випадково, бо цю співочу синичку за її майстерність вити кулеподібне кубельце і підвішувати на галузки дерев біля озер, річок, ставків, вважали священною. Старожили на Поділлі ще досі пам'ятають це народне повір'я: кубельце тримали під іконами як оберіг від пропасниці.

З особливим пієтетом взяли участь учні 3-го курсу Інженерно-педагогічного технікуму у вікторині на теми сучасної моралі в контексті «Енеїди». Розібрали й назви українських страв з бенкету «Енеїди» відповідно до сучасного меню. Проте неабиякий інтерес викликав майстер-клас по зав'язуванню хусток, наміток Ольги Черемської (співпрацівника літмузею). Під її вправними руками атласний коричневий шарф шириною до 40 см і довжиною до 5 м поступово перетворився у розкішний головний убір моделі і зробив її величною. Одна з дівчат, затаївши подих, навіть захопилася: «Таку модель можна вивести у прет-а-порте. Вона варта Hohe cutur». Дійсно, у наш час мода на шалі, хустки повернулася, але її випередила Раїса Недашківська, чия хустка, елегантно пов'язана на голові, є її особистою фішкою, на то вона і народна артистка з відмінним смаком. До речі, зі змістовним глосарієм «Енеїди» можна познайомитися на аналогічному заході у літмузеї.

Не тільки римський поет Вергілій дійшов до нас і дав пишний цвіт українського бароко у вигляді твору Котляревського. З Туреччини до нас дійшов прообраз паранджі — намітка, яка відкривала лице української жінки. Ось пані Ольга показує фото з серпанковою наміткою. Слово «серпанок» тюркського походження, полісемантичне. Це прозора лляна тканина, головний убір жінки, неясний обрис у природі, а ще супровід іншого почуття — серпанок смутку. Головному убору приділялася ледве не найбільша увага, бо «світити волоссям» було вкрай неподобством, ще гіршим, ніж світити подолом сорочки.

Для багатьох стало відкриттям, що слово «юпка» означає зовсім не нижню частину верхнього жіночого одягу, а літній плащик з шовку, зі складками ззаду, і саме складки є тактовним натяком на згоду на зближення з чоловіком. А «кугутом» називали накрохмалений цукром капелюшок. (Згадала, як сама в студентські роки вив'язала гачком розкішний літній капелюшок і також туго накрохмалила цукром.) Наразі це слово має негативний відтінок, бо кугутами називають, звичайно, у розмовній мові нерозвинену людину.

Контент літературної зустрічі, яка стала незвичайно вражаючою, був вкрай насичений. Якщо презентацією цікавого відеоряду народної одежі вікової, соціальної та гендерної градації нікого наразі не здивуєш, то інтерактивний формат подачі матеріалу, яскрава демонстрація багатофункціонального одягу полкового козака (його носили і в тепло, й холод) відомим харківським істориком, учасником фестивалів історичної реконструкції, організатором фестивалю «Ігорів полк» Дмитром Бадаєвим дуже охоче сприймалися глядачем. Вкрай доречним — бо йшлося про народні мораль, етику, традиції — була і участь Владики Ігоря Ісіченка, який поєднує духовну і світську посаду: викладання у вишах та богослужіння у Свято-Димитрієвській церкві м. Харкова.

Можливо і ми маємо переосмислити своє життя-буття, доки ще маємо час. «Найцінніше те, що ви любите, найцінніше ті, кого ви любите, найцінніше відчуття, коли ви любите всенький світ. Без очікування віддачі». Так пише у своєму блозі киянин Богдан Гдаль. В Україні точиться локальна війна, ранені у пеклі аеропорту Донецька, Іловайська, Авдіївки... наші захисники повертаються до свого найціннішого, до своїх дітей, до родин, відстоюючи право на радість нових перемог. Наприклад, наша команда з 15 спортсменів — інвалідів АТО привезла 14 медалей за перемогу в «Іграх Нескорених», які щойно пройшли у Торонто.

Ми ж, повернувшись із літературної зустрічі додому, обов'язково зануримося у неповторну ауру «Енеїди» як Івана Котляревського, так і оригіналу Вергілія.

Тетяна КОСТОВА, майстер народного мистецтва України
Фото Надії АКІМОВОЇ

Вшанували ветерана

Пролетіли роки наче сизокрилі птахи

Міжнародний День людей похилого віку, оголошений Генеральною Асамблеєю ООН, в Україні відзначається як День ветерана. На цьогорічне свято люботинські ветерани були запрошені до Люботинської музичної школи.

Відкриваючи цю святкову зустріч, секретар Люботинської міської ради Володимир Гречко побажав ветеранам, їхнім дітям, онукам, правнукам міцного здоров'я, добра і злагоди.

Володимир Іванович з нагоди цього свята вручив ветеранам листи подяки за активну багаторічну працю у розвитку ветеранського руху: Любов Євдокимівні Бабенко, Дудник Ніні Омелянівні, Анастасії Іванівні Коробській, Любов Іванівні Свічкар, Олені Гаврилівні Співак, Надії Дмитрівні Шломі.

У цей день слід нагадати про людський обов'язок до ветеранів найповажнішої частини суспільства. Це і привід до роздумів про подальшу долю людства, його культуру, обов'язки поколінь.

Чудового святкового дня, наповненого теплом осені, зібралися ветерани, щоб віддати свою шану і повагу тим, у кого за плечима була війна, відбудова з руїн нашої країни, були діти, онуки і правнуки.

В усіх присутніх спільна доля, єдина країна, в якій ми живемо. Тож про кожного з присутніх можна написати книгу, повість, заспівати пісню. До слова запросили голову організації ветеранів Сергія Котихіна. У своїй промові Сергій Іванович сказав: «Це свято у нашому місті проводиться завжди на високому рівні. На плечі ветеранів, особливо в післявоєнні роки, лягла відповідальна праця за відбудову зруйнованих підприємств, знищеного сільського господарства, вони піднімали з руїн села та міста країни. Ми вже, як діти війни, брали активну участь у відбудові країни. Наш внесок у скарбницю держави теж був значним».

Володимир Гречко вручає подяку Анастасії Коробській

Сергій Іванович побажав ветеранам міцного здоров'я, щастя, добра та вручив Грамоти за багаторічну працю і особистий внесок у розвиток ветеранського руху.

Своїми виступами порадували учні музичної школи, це ансамбль бандуристів «Сонечко», ансамбль баяністів «Етюд», гітаристи, солісти. Свої зворушливі вірші прочитала ветеран праці Лідія Марківна Кучерява. Ветерани з великою насолодою слухали виступи юних талантів, дякували виконавцям за прекрасні виступи. Ветерани щиро вдячні міському голові Леоніду Івановичу Лазуренку за пакунки з солодощами.

Микола ПАРХОМЕНКО,
керівник прес-центру РОВ м. Люботин

Безпека життя

До уваги дітей та їх батьків!

Ми, енергетики, робимо усе, щоб наші об'єкти були безпечними. Все енергетичне обладнання захищене від проникнення сторонніх осіб. Крім того, воно забезпечене попереджувальними знаками та плакатами, які застерігають про можливість ураження електрострумом. Звертайте на них особливу увагу! Діти та їх батьки повинні завжди пам'ятати та дотримуватися основних правил поведінки. А саме забороняється:

— підніматися на опори ліній електропередачі, на електрообладнання трансформаторних підстанцій, відкривати двері та люки цього устаткування, демонтувати їх елементи;

— накидати на струмопровідні частини об'єктів електричних мереж і наближати до них сторонні предмети;

— займатися рибною ловлею під проводами або біля опор ліній електропередач;

— влаштовувати поблизу ліній електропередач спортивні майданчики для ігор, стадіони, проводити будь-які заходи, пов'язані з великим скупченням людей;

— запускати спортивні моделі літальних апаратів, повітряних зміїв під проводами або біля опор ліній електропередачі;

— знаходитися поблизу повітряних ліній електропередачі під час грози;

— наближатися до обірваного проводу ближче ніж на 8 метрів.

Якщо ви виявили обірвані або провислі проводи повітряних ліній електропередачі, пошкоджені опори, відкриті двері або люки електроустановок, необхідно негайно повідомити про це дорослих.

Звертайтеся в місцеві підрозділи енергокомпанії:
Липецький РЕМ, диспетчер — тел. 747-13-39
Харківський РЕМ, диспетчер — тел. 748-31-39
Люботинський РЕМ, диспетчер — тел. 742-23-72

Осінній настрій

Барвінківський рушничок

Шановна «Трибунка»!

Ви дуже багато пишете про майстрів народної творчості Харківського району. Я, жителька міста Барвінкове, із задоволенням читаю усі ці публікації. Мені б хотілося розповісти і про наш «барвінківський рушничок».

Десь років 10 тому у нашої народної майстрині Ніни Миколаївни Поволоцької, на той час керівника аматорського об'єднання «Надвечір'я», виникла ідея вишити унікальний довгий рушник до свята українського козацтва. У нашому містечку Барвінкове живе дуже багато літніх і молодих жінок, які полюбляють таке ремесло як вишивання. Саме до них і звернулася Поволоцька.

Здавалося, що з таким завданням жінки впораються швидко. Спочатку все пішло добре, набрали команду з тих, хто підтримав цю ідею. Розпочали роботу над рушником. Кожна вишивальниця оформлювала свою частину рушника, використовуючи свій особистий, самобутній стиль. А потім щось застопорилося, вишивка ніяк не просувалася далі. Тоді Ніна Поволоцька кинула клич: «А давайте закінчимо цей рушник до свята Покрова і присвятимо його нашому славному козацтву та сьогоднішнім героям, які захищають Україну на Донбасі, у зоні АТО».

Це підбадьорило вишивальниць, мотивувало їх швидше закінчити роботу. Нещодавно «Барвінківський рушник» закінчили вишивати і урочисто подарували його нашому міському краєзнавчому музею, в якому він висить на почесному місці. Працівники Барвінківського краєзнавчого музею готують літературно-мистецьку композицію, яка проходитиме в музеї й присвячуватиметься українським національним традиціям та мужнім козакам та сучасним воїнам, які в усі часи намагаються гідно захистити Вітчизну від ворогів та недругів.

На завершення хочу назвати майстринь, які виготовили унікальний «Барвінківський рушник». Це Ніна Корнієнко, Людмила Шутова, Наталя Родомська, Валентина Гріднєва, Валентина Мірошниченко Наталія Макушинська Лідія Пупиніна, Наталія Рижкова, Людмила Харінова, Тетяна Серкіна та Ніна Поволоцька.

Можна пишатися цими людьми, які відгукнулися на заклик зробити добре діло для міста Барвінкове та його жителів. Я також пишаюся всіма ними і радію, що мені пощастило познайомитися з цими непересічними особистостями.

Галина КУЛИКОВА, м. Барвінкове

• • •

Голубоглазый цикорий

Ах, как прекрасны осенние цветы — астры, хризантемы, ромашки, чернобривцы... На октябрь приходится самый пик их цветения на городских клумбах. Особенно их много на Привокзальной площади, недалеко от моего дома.

На прошлой неделе я купил букетик синих полевых цветов у цветочницы Аллы. Она сказала мне, заворачивая цветы в прозрачную пленку:

— Это цикорий, с вкраплением перекати-поля...

— Это жене? — спросил меня товарищ во дворе.

— И жене, и Женечке, внученьке моей, — ответил я улыбаясь.

...Нам всем нравятся осенние цветы. Вот приду домой и поставлю их на подоконник в хрустальную вазу. Вдруг, в лучах заходящего солнца, каждый стебелек, каждый листочек и лепесток как бы начинает проявляться — оживает, тянется к свету, стараясь показать всю свою красоту.

Смотришь задумчиво на эти осенние голубые цветочки цикория и думаешь: как же много нужно учиться человеку у природы, чтобы достигнуть такой девственной простоты и совершенства. Голубоглазый цикорий этой осенью всегда будет ассоциироваться с моей внученькой Женечкой. Вот придет она домой с улицы — розовощекая, румяная, веселая. А я неожиданно подарю ей этот скромный букетик осеннего цикория.

... Пусть все знают: дедушки тоже дарят цветы своим женщинам!

Борис СТАВИЦКИЙ,
ветеран труда ЮЖД, г. Харьков

® Оголошення

Требуется бригада пильщиков дерева 3-4 человека для работы в с. Липци. З/П: 15 000 грн/месяц.

В бригаде должен быть тракторист и дровосеки. Обязаности: вырубка, очистка, погрузка. Жилье предоставляем. Оплата сдельная по договоренности. В среднем от 12 000 до 17 000 грн в месяц.

Тел. 050-406-02-52 Виталий Викторович.

Предприятие в пгт. Васищево приглашает на работу рабочих (женщин и мужчин) по сбору грибов в цехах, также разнорабочих (грузчиков) и водителя с категорией D (проживающего в г. Мерефа или рядом). Возможно без опыта работы (стажировка оплачивается).

На предприятии работает столовая. Заработная плата 2 раза в месяц, без каких-либо задержек. Работа круглый год. Доставка автобусами по маршрутам: 1) из г. Мерефа через п. Высокий, р-н Покотиловка и п. Безлюдовка, 2) из г. Дергачи через г. Харьков (по ул. Клочковская и пр. Гагарина) и п. Безлюдовка.

Звоните по тел. 099 296 70 82 (Наталья) и задавайте вопросы, ждем Вас.

Мини-приют отдает, привезет домой: собак и щенков для охраны и дружбы, взрослых котов и котят для двора и семьи.

Животные стерилизованные. Тел. 099-041-67-03; 097-637-63-43.

Маловідоме

ХРАМ, У ЯКОМУ ВІНЧАЛАСЯ ЗІНАЇДА СЕРЕБРЯКОВА

Нещодавно в харківських архівах дослідники знайшли оригінальні документи, що стосуються взаємовідносин і шлюбу знаменитої художниці Зінаїди Серебрякової зі своїм чоловіком Борисом Серебряковим.

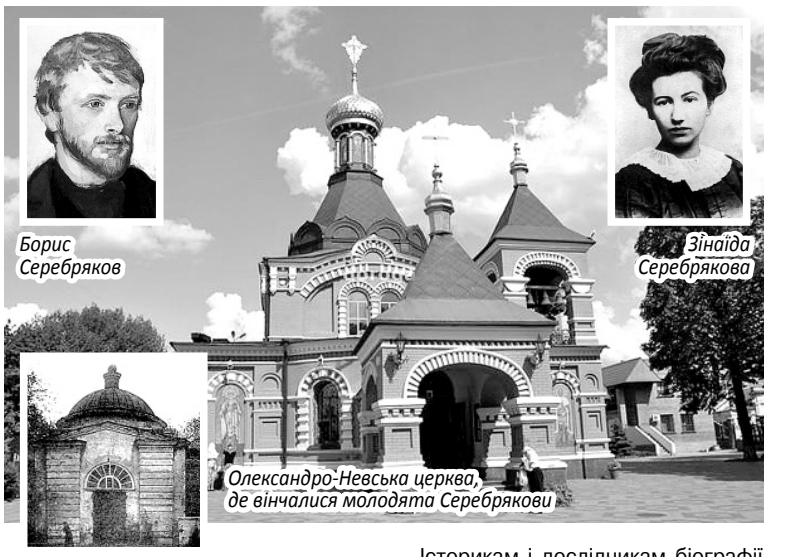

Неподалік родового маєтку в Нескучному, де значну частину свого життя провела художниця, жила її родичка — Зінаїда Лансере, яка одружилася з Анатолієм Серебряковим. Саме з їхнім сином і своїм кузеном (двоюрідним братом) Борею ще змалечку дружила Зіна — разом гралися, багато спілкувалися, спільно проводили свята. Пізніше ця дитяча дружба переросла у велике кохання. Молоді люди вирішили одружитися.

Однак, отримати церковне благословення на шлюб двох близьких родичів було надзвичайно складно. Село Нескучне, де жили Серебрякови, на той час (1905 рік) знаходилося на території Бєлгородського повіту Курської губернії. Тому Борис поїхав просити дозволу на шлюб у бєлгородського єпископа, який попередньо начебто обіцяв дати такий дозвіл. Однак пізніше церковний сановник раптово передумав і категорично відмовився давати дозвіл на вінчання. Тоді Борис поїхав до Харкова, але й тутешні священики не хотіли вінчати молоду пару. Наречений довго ходив по харківських храмах з надією отримати в одному з них дозвіл на вінчання. І нарешті знайшов таку церкву, у якій священики, без будь-якого дозволу єпископа, за 300 рублів погодилися провести обряд.

Нещодавно вдалося встановити, що це відбулося 9 вересня 1905 року в Олександро-Невській церкві поблизу Сабурової дачі. Однак, це був не нинішній храм, зведений за проектом М. Ловцова у 1907 році, а його попередник — невелика лікарняна Олександро-Невська церква.

Коментар дослідника

Михайло КРАСІКОВ, науковець, голова «Неформального товариства друзів Зінаїди Серебрякової»:

— Практично щомісяця ми робимо якісь невеликі відкриття, пов'язані з життям та творчістю нашої славної землячки Зінаїди Серебрякової. Нещодавно вдалося встановити навіть ім'я та прізвища священиків, які проводили обряд вінчання Серебрякових у Харкові 9 вересня 1905 року. Це протоієрей Микола Сокольський і диякон Костянтин Ковалевський, які служили в старій Олександро-Невській церкві поблизу Сабурової дачі.

Всі ми дуже вдячні також Веселівському сільському голові Олексію Слабченку, який зробив велику справу — створив, облаштував та урочисто відкрив Культурно-історичний центр родини Бенуа-Лансере-Серебрякових у Нескучному. Це непересічна подія, яка є частиною роботи зі створення меморіального музею Зінаїди Серебрякової в Харкові, який обов'язково буде.

Храм Різдва на вулиці Конторській, у якому відспівували покійного Бориса Серебрякова

Історикам і дослідникам біографії знатного роду вдалося також точно встановити і місце поховання та церковного відспівування Бориса Серебрякова, який помер від сипного тифу в Харкові, в будинку на вулиці Конторській, 25. Виявляється, він помер не 22-го березня, як вважалося раніше, а 21-го березня 1919 року. Церковна панахида за усопшим відбулася наступного дня в Різдвяній церкві, яка розташовувалась на початку вулиці Конторської.

Це один із найперших православних храмів, який виник у період заснування Харкова у 1655 році й перебудовувався кілька разів. Кам'яну споруду церкви звели в 1783 році за проектом архітектора П. Тона, а в 1800 році добудували високу дзвіницю. На початку XX століття цю церкву капітально відреставрували за проектом архітектора М. Ловцова. Саме в оновленій Різдвяній церкві Залопанської частини міста відспівували померлого від тифу чоловіка Зінаїди Серебрякової. Наприкінці 20-х років минулого століття церкву знесли більшовики. Зараз на її місці розбитий затишний сквер.

Довгий час вважалося, що Бориса Серебрякова поховали на старому цвинтарі на Лисій горі біля Казанської церкви. Однак, нещодавно виявили оригінальну церковну книгу того часу, в якій записано, що Бориса Серебрякова поховано на міському Іоанно-Усікновенському цвинтарі. На жаль, могила не збереглася, бо на початку 1970 року це кладовище тодішня влада знесла і на його місці облаштувала Молодіжний парк, який існує до цього часу і вважається своєрідним харківським пантеоном визначних особистостей.

Членам «неформального товариства друзів Зінаїди Серебрякової» вдалося також в архівах розшукати метрики і запис у книзі про хрещення майбутньої художниці в католицькому храмі Успіння Пресвятої Діви Марії у Харкові. Причому в цьому документі виявилася курйозна помилка: місцем народження немовляти вказано поселення... Скучне, причому — Харківського повіту. При хрещенні вона отримала подвійне ім'я Зінаїда-Камілла. Перша частина імені — на честь матері батька Зінаїди Лансере, а друга частина імені — на честь бабусі — Камілли Альбертівни Кавос (в шлюбі Бенуа).

Завдяки усім цим та іншим історичним фактам, Харків, безперечно, можна ставити першим у списку таких міст, як Санкт-Петербург, Москва, Париж, які навічно закарбовані в долі знаменитої художниці Зінаїди Серебрякової.

Василь ЧИГРИН

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ
Засновано 18 липня 1937 року
ПЕРЕДПЛАЧУЙ. ЧИТАЙ. ВОЛОДІЙ

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновник: Харківська районна рада
Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Євгена Котляра, 4.
E-mail: Tribuna2017@ukr.net
Тел. 712-00-56.
Тел./факс 712-37-10.
Головний редактор: Микола Хорошев.
Літературний редактор: Ганна Положій.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Друкарня «ІСП» вул. Киргизька, 21, Харків, 61105.
Заг. наклад 11023 компл.
Наклад передплат 1000 компл.
Передплатний індекс 61805

Офіційний сайт районної ради: **http://www.khrada.gov.ua**
Офіційний сайт ХРДА: **http://www.khrda.gov.ua**